

LYSISTRATA

Het toneel stelt voor: een straat in Athene met op de achtergrond de Akropolis en de toegangspoort van de Propyleeën. De grot van Pan is tevens zichtbaar. Het is ochtend. Lysistrata komt ongeduldig op en ijsbeert.

PROLOOG

Lysistrata: *(ijsberend)*

Verdorie nog aan toe, als je ze voor een Bacchusfeest had uitgenodigd, voor Carnaval, een feest voor Afrodite of een verjaarspartij, dan zou je de straat niet over kunnen steken van al het trossenwaai. Maar nu? Geen mens te zien hier. Maar wacht eens, ja, daar komt mijn buurvrouw.

(koel) Goede morgen, Kleonike.

Kleonike:

Hallo Lysistrata! Zeg wat is er aan de hand? Kijk niet zo kwaad, liefje. Die rimpels boven je wenkbrauwen maken je echt niet mooier, hoor!

Lysistrata:

Ach, Kleonike, ik ben zo kwaad, ik wordt er niet goed van. Ik erger me dood aan ons vrouwen. Ik kan me voorstellen, dat de mannen van ons denken, dat wij letterlijk tot alles in staat zijn.

Kleonike:

Dan hebben ze nog gelijk ook!

Lysistrata:

Je vraagt ze om hier bij elkaar te komen om over een zeer belangrijke zaak te spreken en wat doen ze? Ze liggen te pitten en er komt geen mens.

Kleonike:

Ach meid, ze komen wel. Je weet hoe moeilijk het voor vrouwen is om uit te gaan. De een heeft nog wat met haar man te doen, een ander moet een slaaf zijn nest uit porren. Luiers verschonon, baby wassen, eten geven....

Lysistrata:

Ja, maar er zijn toch andere, veel belangrijkere dingen voor ze.

Kleonike:

Wat is er eigenlijk aan de hand, lieve Lysistrata, dat je ons vrouwen bij elkaar wilt roepen? Wat is het geval? Iets groots?

Lysistrata:

Ja.

Kleonike:

Zeg, ook lekker dik? (*maakt sensueel gebaar*)

Lysistrata:

Ja hoor, heel erg dik!

Kleonike:

Dan begrijp ik niet dat we niet allemaal komen.

Lysistrata:

Als het daarom ging, zouden we wel snel bij elkaar zijn. Nee, het is iets waar ik lang over nagedacht heb en waarover ik vele nachten lang slapeloos heb liggen woelen.

Kleonike:

Zeg, is het iets fijns waarom je hebt liggen woelen?

Lysistrata:

Ja zó fijn, dat de redding van heel Griekenland in de handen van ons vrouwen ligt.

Kleonike:

In onze handen? Arm Griekenland.

Lysistrata:

Of de staatszaken komen in onze handen, óf het is gedaan met de Peloponnesiërs....

Kleonike:

O, maar dat is toch schitterend als die er niet meer zijn!

Lysistrata:

En ook alle Boiotiërs kun je dan afschrijven.

Kleonike:

Oh nee, nee, niet allemaal! Spaar alsjeblieft hun palingen.²

Lysistrata:

En wat er met Athene zelf gebeurt, daarover zal ik maar zwijgen.

Dat mag je zelf bedenken.

Als alle vrouwen nu hier bij elkaar komen, die uit Boiotië, uit de Peloponnesos en wij uit Athene, wel dan kunnen we Griekenland redden.

Kleonike:

Hoe kunnen vrouwen nou iets verstandigs of geweldigs presteren?

We zitten de hele dag opgetut thuis in onze safraankleurige tunieken, lange jurken en Indische sandaaltjes.

Lysistrata:

Precies, dat is nou net wat ons zal redden, hoop ik, die jurkjes, parfums, laarsjes, lipstick en doorschijnende bloesjes.

Kleonike:

Hoe dan in hemelsnaam?

Lysistrata:

Het zal zo zijn, dat er vanaf heden geen enkele man zijn speer meer tegen een andere man zal verheffen...

Kleonike:

O jee, dan moet ik gauw een jurk geel laten verven..

Lysistrata:

...geen schild zal pakken...

Kleonike:

Ja, ik ga mijn lange jurk aantrekken,

²De paling uit het Kopaïsmeer was zeer geliefd, maar een seksuele dubbelzinnigheid is ook mogelijk. De Boiotiërs, o.a. Thebe, stonden aan de kant van Sparta.

Lysistrata:

... of een mes trekken.

Kleonike:

Ik moet laarsjes kopen.

Lysistrata:

Wat vind je? Hadden ze hier niet allang moeten komen?

Kleonike:

Komen zeg je? Vliegen bedoel je!

Lysistrata:

Juist, daar heb je nu de Attische vrouw ten voete uit. Altijd te laat!
Maar het gekke is dat er nog niemand van Salamis of van de kust aanwezig is.

Kleonike:

Van hen weet ik zeker dat ze al vroeg met de beentjes wijd op hun paardjes geklommen zijn

Lysistrata:

En ook niemand uit Acharnai. Die hadden hier toch als eersten moeten zijn!³

Kleonike:

Daar komt dat vreselijke mens van Theagenes aanzeilen. En hier komen er warempel nog een paar.

Lysistrata:

En daar nog meer.

Kleonike:

Oehoe!!!!

Waar komen die vandaan?

Lysistrata:

Uit het dorp Anagyros.

Kleonike:

Ja goeie genade, je ruikt ze een uur in de wind!

³Het land van de Acharniërs lag net boven Athene en werd dus regelmatig door de Spartanen verwoest.

Myrinne:

We zijn toch niet te laat, hè Lysistrata?

Hè, wat? Waarom zeg je niets?

Lysistrata:

Wat valt er te zeggen, Myrinne? Je had wel wat eerder kunnen komen voor zo'n belangrijke zaak.

Myrinne:

Het was zo donker. Ik kon mijn ceintuur niet vinden. Maar als het van zo groot belang is, zeg het dan, want we zijn er nu!

Kleonike:

Nee, laten we nog even wachten op de andere vrouwen uit Boiotië en de Peloponnesos.

Lysistrata:

Inderdaad, dat lijkt mij beter. (*Lampito op met twee meisjes*)

Myrinne:

Kijk, daar heb je Lampito!

Lysistrata:

Ah, mijn lieve Lampito, hoe is het in Sparta? Maar zeg, bonbonnetje, wat zie je er schitterend uit. Wat een fris kleurtje. En zo'n rondborstig figuurtje. Je zou wel een stier kunnen wurgen.

Lampito:

Dat kín ik ek wol, hear! Ik doch folle aon aerobics en ik spring ek as de bêste. (*doet een sprong voor, waarbij zij met de hielen haar achterwerk aanraakt*)

Kleonike:

En wat heb je grote borsten, prachtig zeg.

Lampito:

Ik fiel krekt as stond ik op 'e feemerke, as jimme me sa betaaste.

Lysistrata:

En dit meisje, waar komt dat vandaan?

Lampito:

Sy is de offisjele vertegenwurdichster út Boiotië, ja wis!

Lysistrata:

Een echte Boiotische, hoor, met een pracht van een plattelandje!

Kleonike: (*tilt rokje op*)

Verdraaid, het gras is ook nog pas gemaaid.

Lysistrata:

En wie is dit?

Lampito:

Fan adel út Korinthe.

Lysistrata:

Ja inderdaad, het adellijk grootkruis is van hier af te zien!

Lampito:

Nou serieus! Wie hat disse frouenvergadering byelkaar roppe?

Lysistrata:

Ik.

Lampito:

Fertel mar, wat do fan ús wolst, nou.

Myrinne:

Precies, vertel nou maar eens, waar het in hemelsnaam over gaat.

Lysistrata:

Dat zal ik doen, maar ik wil jullie eerst nog een vraag stellen, een klein vraagje maar.

Myrinne:

Ga je gang.

Lysistrata:

Het gaat over de vaders van jullie kinderen. Vinden jullie het niet erg, dat zij ver weg in het leger zitten? Ik weet namelijk zeker dat niemand van jullie op dit ogenblik een man in huis heeft.

Myrinne:

Mijn man zit in Thracië, al vijf maanden jammer genoeg, om een oogje te houden op die verrader Eukrates.

Kleonike:

Die van mij zit in Pylos, al zeven maanden lang.

Lampito:

Die fan my? As hy al in kear ferlof hat, vlucht hy dalyks fuort

mei syn rare âlde skildsjе.

Lysistrata:

Er is zelfs geen spoor van minnaars te bekennen. Sinds de Milesi-ers ons hebben verraden⁴, heb ik namelijk zelfs geen 10 centimeter lang kunstgeval gezien, dat ons zou kunnen helpen in deze kommervolle omstandigheden. Goed dan, als ik een middeltje weet om de oorlog te beëindigen, zouden jullie dan mee willen doen?

Kleonike:

Natuurlijk, al zou ik er mijn beste jurk voor moeten verpanden en de opbrengst vandaag nog opdrinken.

Myrinne:

Ik ook, al zou ik mezelf doormidden moeten snijden als een haring en de helft weggeven.

Lampito:

En ik? Ik soe op myn knibbels de Taÿgetosberg oprûpe wolle, as ik dêr frede finde kon.

Lysistrata:

Goed, dan is het nu de tijd om te zeggen wat ik wil.

Vrouwen, als wij onze mannen willen dwingen vrede te sluiten, dan zullen we ons moeten onthouden van....

Kleonike:

Waarvan? Vertel op!

Lysistrata:

Doen jullie wel mee?

Kleonike:

Ja, al zouden we ervoor moeten sterven.

Lysistrata:

Ik zeg dus, dan zullen we ons moeten onthouden van.....van het mannelijke geslacht....sdeel.

Zeg, waarom draaien jullie je nu om? Hé, waar gaat dat naar toe?

Aha, nu weigeren jullie, hè! Nu bijt je op je lippen, hè? Ja, je ver-

⁴ Na de ramp in Sicilië (in 415 v. C.).

schiet van kleur! Biggelen de traantjes nu over de wangetjes? Doen jullie mee, of doen jullie niet mee? Kom op, snel!

Kleonike:

Nou, ik doe liever niet mee; laat de oorlog dan maar doorgaan.

Myrinne:

Ik ook niet, hoor. Laat de oorlog maar doorgaan.

Lysistrata:

En dat zeg jij, jij kleine haring! Zei je zo-even niet dat je jezelf door-midden zou snijden?

Kleonike:

Lysistrata, alsjeblieft. Ik wil voor je door het vuur gaan, als het moet, alles liever dan van ons penisje af te zien! Er is niets wat je daarmee kunt vergelijken, toch.

Lysistrata:

En jij, hè?

Myrinne:

Laat mij ook maar door het vuur lopen.

Lysistrata:

Wat een walgelijk stelletje sletten is ons onze sekse toch. Geen wonder, dat er over ons vrouwen ieder jaar tragedies worden geschreven. Het enige wat we willen is: 'Hup Marjanneke, stroop in het kanneke'!

Maar jij, mijn beste Spartaanse, als jij het met me eens bent, zouden we de zaak nog kunnen redden. Alsjeblieft, zeg ja!

Lampito:

It is wol tige lêstig, hoor, als een famke allien yn it bed leit sûnderspielkameraadsje. Mar, o.k, de frede moat foarop stean!

Lysistrata:

Ah prachtig, jij bent de enige echte vrouw.

Kleonike:

Maar, stel dat we ons onthouden van wat je zegt,- afschuwelijk als ik eraan denk - zal er daardoor dan eerder vrede gesloten wor-

den?

Lysistrata:

Ja natuurlijk! Stel je voor: we zitten thuis, mooi opgemaakt en zo, en komen in ons doorschijnend nachtjaponnetje binnen, bloot met een mooi getrimd poesje; onze mannen staan stijf van begeerte en willen ons omhelzen, maar... wij geven niet toe. Nee, wij wijzen hen botweg af; reken maar dat ze dan als een haas vrede gaan sluiten!

Lampito:

Ja, sa gong it ek mei koning Menelaos, herinner ik my: toen hy de boorstjies fan Helena sach, goaide hy syn swaard oan de kân.

Kleonike:

Maar, lieve, als onze mannen ons nou in de steek laten?

Lysistrata:

Ja, dan moeten we, zoals Ferekrates zei, 'naar de sex-shop om de hoek'.

Kleonike:

Dat is zo vervelend, die kunstgevallen! Maar stel, dat ze ons met geweld de slaapkamer in sleuren?

Lysistrata:

Houd je aan de deurstijl vast!

Kleonike:

Maar als ze gaan slaan?

Lysistrata:

Geef dan toe, maar doe heel nukkig. De lol is over, als er geweld gebruikt moet worden. Verder moet je ze ook pijn doen! Wees gerust: ze zullen het gauw opgeven. Een man heeft nooit plezier als zijn vrouw niet meewerkt!

Kleonike:

Als jullie twee er zo over denken, ja, dan gaan wij ook akkoord.

Lampito:

Wat ús mannen betreft, die sille wy wol zover krije, dat sy in rede-

lyke frede slúte sille, sûnder slimmichheidsjes. Maar die labiele troep Atheners, hoe kinst die sa fier krije dat sy de boel net vernachelje sille.

Lysistrata:

Maak je geen zorgen. Wij weten wel hoe we hen om de vinger kunnen winden.

Lampito:

Niet salang as sy noch boaten hawwe om te faren en in boademloze silverfoarraad op de Akropolis.

Lysistrata:

Ook daar is al voor gezorgd. We gaan vandaag namelijk de Akropolis bezetten. Het is de taak van de oudere vrouwen, om, terwijl wij de zaken hier regelen, onder het mom van een offer de Akropolis in te nemen.

Lampito:

Aha, dan kin it allemaal goed ôflope. In prima plan hasto dêr klear.

Lysistrata:

Wel, Lampito, laten we dan zo snel mogelijk een eed afleggen om onze overeenkomst onverbrekelijk te verklaren.

Lampito:

Fuort dan mei die eed, dan kinne wy swere.

Lysistrata:

Uitstekend. Waar is onze politieagente? Wat sta je daar te ginnegappen? Zet dat schild hier vóór ons op de grond. Laat iemand mij de ingewanden geven!

Kleonike:

Lysistrata, wat voor eed laat je ons eigenlijk zweren?

Lysistrata:

Wat voor eed? We zweren op een schild, zoals ze dat in dat stuk van Aischylos deden, waar we dan een geit op slachten.⁵

⁵In zijn stuk *De zeven tegen Thebe* slachtten de deelnemers aan de expeditie tegen Thebe een stier en vingen het bloed op in een schild,

Kleonike:

Maar, Lysistrata, je gaat toch geen eed zweren op een oorlogswa-
pen, als je vrede wilt?

Lysistrata:

Je hebt gelijk. Wat nu?

Kleonike:

Een wit paard. Ja, als we een schimmel te pakken konden krijgen
om te offeren, zoals bij de Amazones!

Lysistrata:

Een schimmel? Hoe kom je erbij?

Kleonike:

Nou, hoe moet het dan?

Myrinne:

Verdraaid, ik heb het. Luister, ik zal het je zeggen. We zetten een
groot zwart wijnvat neer en in plaats van schapenbloed gooien
we er een kruik Thasische wijn in leeg en dan zweren we dat we
er geen druppeltje water bij zullen gieten.

Lampito:

Mijn hemel, dat is 't krekt. Wat in saliche eed!

Lysistrata:

Laat iemand een vat en een kruik wijn van binnen halen!

Kleonike:

O jeetjemiena, meisjes, wat een grote pot. Wat een heupen, wat
een taille, om jaloers op te zijn.

Lysistrata:

Zet maar neer, ja! Houdt nu samen met mij deze wilde bok vast.

(pakt een wijnkruik)

Godin van de Overredingskracht en gij, Vat der Vriendschap,
aanvaardt dit offerbloed en weest ons vrouwen goed gezind!

(stort wijn in de pot, na met een mes het offerdier "geslacht"

waarna zij er hun handen in doopten.

te hebben)

Kleonike:

Oh, wat een mooi rood bloed. Prachtig, zoals het uit de wond naar buiten spuit.

Lampito:

En yt rûkt noch lekker ek! (*ruikt*) Salich!

Myrinne:

Laat mij eerst maar zweren, dames!

Kleonike:

Nee, nee! Afrodite, help! Eerst loten! (*enig geworstel om de pot*)

Lysistrata:

Kom op, dames, Lampito. Legt allemaal een hand op de pot. Eén moet in jullie naam nazeggen wat ik zeg. Dan leggen jullie die eed af en bekrachtigen hem.

"Geen mens op de wereld, geen minnaar, geen man.."

Kleonike:

Geen mens op de wereld, geen minnaar, geen man..

Lysistrata:

"....mag mij nog benaderen in stijve staat."

Vooruit, zeg na!

Kleonike:

(*aarzelend*) ...mag mij nog benaderen in stijve staat. Verdorie, Lysistrata, ik krijg er helemaal slappe knietjes van.

Lysistrata:

"Ik blijf in mijn huis, zo kuis als een maagd..."

Kleonike:

Ik blijf in mijn huis, zo kuis als een maagd...

Lysistrata:

"in mijn leukste jurk met mijn nieuwste parfum."

Kleonike:

in mijn leukste jurk met mijn nieuwste parfum.

Lysistrata:

"Laat mijn man naar me smachten, zoveel als hij kan.."

Kleonike:

Laat mijn man naar me smachten, zoveel als hij kan..

Lysistrata:

"Nooit geef ik hem meer het geringste plezier."

Kleonike:

Nooit geef ik hem meer het geringste plezier.

Lysistrata:

"En als hij mij tegen mijn zin wil pakken..."

Kleonike:

En als hij mij tegen mijn zin wil pakken...

Lysistrata:

"dan zal ik zo koud zijn als ijs en geen vin verroeren."

Kleonike:

dan zal ik zo koud zijn als ijs en geen vin verroeren.

Lysistrata:

"Ik zal mijn laarsjes niet naar het plafond verheffen.."

Kleonike:

Ik zal mijn laarsjes niet naar het plafond verheffen..

Lysistrata:

"en ook niet gaan staan als een leeuwin op een kaasrasp."

Kleonike:

en ook niet gaan staan als een leeuwin op een kaasrasp

Lysistrata:

"Als ik mij aan deze eed wil houden, drink ik van deze wijn."

Kleonike:

Als ik mij aan deze eed wil houden, drink ik van deze wijn.

Lysistrata:

"Zo niet, laat dan de pot hier gevuld zijn met...water!"

Kleonike:

Zo niet, laat dan de pot hier gevuld zijn met water!

Lysistrata:

Zijn jullie het hier allemaal mee eens?

Allen: Ja!

Lysistrata:

Goed, dan wijd ik bij deze het offerbloed in. *(plengt en drinkt)*

Myrinne:*(pakt de beker af)*

Hoho, niet zo veel, liefje! Wij moeten allemaal de vriendschap nog beklinken.

(allen drinken, dan horen ze geschreeuw van achter en boven)

Lampito:

Hoor! Wat in lawaai is dat nou?

Lysistrata:

Dat is wat ik zo-even bedoelde. Op dit moment hebben de dames de Akropolis van Athene bezet. Wel, Lampito, ga nu en regel de boel bij jullie goed en laat deze twee meisjes voor alle zekerheid maar bij ons achter. *(Lampito af)*

Wij gaan nu naar de andere vrouwen op de Akropolis. En denk eraan: houdt alle poorten gesloten!

Kleonike:

Maar geloof je niet dat de mannen direct achter ons aan zullen zitten?

Lysistrata:

Mij maken ze niet bang. Al komen ze met de grofste verwensingen en met vuur om ons uit te roken, nooit krijgen ze onze poorten open, behalve op de voorwaarden die wij gesteld hebben.

Kleonike:

Nee, nooit, bij Afrodite. Wij hebben niet voor niets de reputatie ontembare, misdadige wezens te zijn!

(vrouwen af)

Het decor stelt nu de Akropolis voor met een entree op het voortoneel. Tijdens de Parodos komt het koor van oude mannen op met takkenbundels en potten vuur.

PARODOS

Leider Koor I:

Kom op, Drakes, ga maar voor! Maar kalmpjes aan, bekeer je
schouder niet aan die berg olijftakken.

Koor I:

Verdomd, zo oud als je bent,
steeds zie je iets wat je niet kent.
Strymodoros, ik had nooit verwacht, toen,
dat vrouwen ons dit ooit aan zouden doen.
Want wij, die hun eerst alle gunsten verlenen,
aan die teven, die gruwel, die pest van ons bed,
horen nu dat die troep de burcht van Athene,
de tempel en poort wederrechtelijk bezet
en, het ergste van alles, met stammen en stenen
de weg naar de ingang heeft afgezet!

Leider Koor II:

Kom op Filourgos, zo snel je kunt naar de Akropolis.
Daar leggen we deze takken rondom neer, maken er een grote
brand-stapel van en roosteren allen die met deze onderneming
begonnen zijn. En allereerst die lekkere vrouw van jou, Lykon.

Koor II:

Verdomd zo oud als ik ben,
ik rijg ze straks aan mijn pen.
Herinner je je die Spartaan,
die dit vroeger ook heeft gedaan?
Weet je nog hoe we hem op zijn donder gaven,
die vent die zoveel kapsones had?
Zonder wapens en eer, zonder leger en slaven
ging hij af met alleen een broek aan zijn gat.
Zijn baard zat vol vlooien, hij stonk als de raven,

want zes jaren lang zat-ie nooit in een bad!⁶

Leider koor I:

Wat hebben we die vent toen op zijn nek gezeten. Zeventien rijen dik stonden we hier voor de poort. We sliepen staande, leunend op ons schild. En ik zou op dit moment de enorme brutaliteit van die door alle goden en Euripides vervloekte wijven niet kunnen stoppen? Dan stuur ik direct mijn oorlogsmedailles van Marathon terug!

Koor I:

Genoeg gekletst! Daar verderop
is het weggetje naar de heuveltop.
Snel nu, kom op en zorg ervoor:
we zijn wel geen ezels, maar het hout moet erdoor!
Goddomme, mijn schouders gaan er aan!
Maar ja, we kunnen hier niet blijven staan.
En zeg, dat vuur, wakker het aan!
Want straks is het uit en met ons plan gedaan!
pffff.pffffff.....
oeioeioei, wat een rook!

koor II:

Godallemachtig, de rook stijgt omhoog.
Als een hondsdolle teef bijt de walm in mijn oog.
Het is beslist heilig vuur wat we dragen,
want ik kan nog maar nauwelijks de aanblik verdragen.
Op naar de burcht nu en help Athene!
De tijd van wraak is nu verschenen.
Pas op het vuur, blaas het aan!
Straks is het uit en met ons plan gedaan!
pfff....pfff,,,

⁶Het betreft hier de Spartaanse koning Kleomenes die in 508 v. C. met behulp van de aristocraten de Akropolis had bezet. De affaire speelde een eeuw geleden. Het koor vertegenwoordigt hier de stad met zijn verleden.

oeioeioeioei...wat een rook!

Leider koor I:

Godzijdank, het vuur laait weer op. Wel, het beste lijkt mij het hout hier eerst maar neer te leggen. Dan maken we er fakkels van en rammen de poorten in. (*gejuich*)

Leider koor II:

En als ze dan die balken nog niet laten zakken dan steken we de poort in brand en nemen hen te pakken.

Leider koor I:

Goed, leg de lading hier maar neer.
O uche,uch wat een rook, zeg!

Koorlid 1:

Zit hier niet een admiraal om het hout van me aan te pakken?⁷

Koorlid 2

Mijn ruggengraat staat krom van die vreselijke takken.

Koren:

Vuurpotje, doe je plicht! Laat de kolen gloeien
en laat deze fakkels hun lijven verschroeien!
Weg met de vrouwen en hun brutaliteit!
De zege is zeker, lang leve de strijd!

(vrouwenkoor op boven op de Akropolis)

Koorleidster 1:

Wat is dat daar? Walm, rook, vuur? Help, brand, brand! Vlug, vlug!

Koor I:

Haast je, rep je, Nikodike.
anders verdwijnen Kritylla en Kalyke
straks in de vlammen. Hoog zijn ze opgeschoten

⁷ De generaals hadden op Samos geholpen de democratie te vestigen. Van de generaals en de vloot hing het welzijn van Athene af, zodat het koor vraagt om hen ook met de takkenbossen te helpen!

door de hevige wind en dat stel oude kloten.
Ik vrees maar één ding: dat ik te laat kom.
Er was net zo'n herrie, gestamp en gesnater
van al die slavinnen die drongen om water,
dat ik met moeite mijn emmer kon vullen.
Maar hier heb ik water, waar vlammen om brullen!

koor II:

Ja, ik heb zelfs gehoord, dat die ouwe zakken
naar de burcht toe komen met loodzware takken.
- ik denk, dat het is om het bad warm te maken -
waarbij ze de grofste verwensingen slaken.
Ze zeggen ons in het vuur als ham te gaan roken.
Nooit zal het gaan volgens het plan van die mannen.
Wij zullen oorlog en waanzin uit Hellas verbannen.
Als dus een van die kerels met vuur aan komt sluipen,
zullen wij met Athene als hulp hem verzuipen.

(mannen nemen Stratyllis gevangen)

Stratyllis:

Au, laat me los, au!!!

Leidster A:

Wat is dat ? Wat, viespeuken die jullie zijn! Netjes en fatsoenlijk
zijn woorden die jullie niet kennen, hè!

Leider A:

Nu breekt m'n klomp! Werkelijk ongehoord!
Daar zwermt een bende vrouwen uit de poort!

Leidster B

Wat? Zijn jullie bang? Is ons aantal teveel?
Ik zweer je, je ziet slechts het 10.000ste deel!

Leider B:

Kameraad, het is tijd, die snaterende wijven,
eens met een lang stuk hout over hun billen te wrijven!

Leidster A:

Handen uit de mouwen en emmers neer!
Die handtastelijke vlerken! Geef ze van leer!

Leider A:

Verdomd een klap of twee, drie op hun kaken
en ze zouden direct hun praatjes staken!

Leidster B:

Hé jullie, als ik sla, sta ik garant,
dat je zonder ballen in het gasthuis beland!

Man: (*tot Stratyllis*)

Stil, koest, of ik sla je rimpelvelletje tot moes.

Vrouw C:

Waag het eens één vinger naar haar uit te steken!

Man C:

Met een vingerkootje kan ik haar ook al breken!

Vrouw D:

Pas op je edele delen, of ben je mijn scherpe tandjes vergeten?

Man D:

Euripides, meester, jij hebt het geweten:
een vrouw, welke dan ook, is een stuitend stuk vreten!

Leidster A:

Hier met die emmer, Rodippe, we zullen het wel rooien!

Leider A:

Hé, pas op hè, opoe, je gaat toch geen water gooien!

Leidster A:

Wat doe jij dan daar met dat vuur, dor skelet?
Is dat soms om jezelf lekker heet te maken?

Leider A:

Wij gaan jullie roosteren als broodjes kroket
op een barbecuevuur met takken en staken.

Leidster A:

Nee daar steken wij een stokje tussen,
want dat hete toortsje zullen we eventjes blussen.

Leider A:

Dat wil ik wel eens beleven.

Leidster A:

Nou, wacht dan maar even!

Leider A:

Zie je die fakkel, straks brand je je gat!

Leidster A:

Haal maar wat zeep, ik geef je een bad.

Leider A:

Mij een bad, rotte vis?

Leidster A:

Omdat het je eerste huwelijksnacht is!

Leider A:

Dit gaat alle perken te buiten!

Leidster A:

Ik heb het recht om mijn mening te uiten.

Leider A:

Nu sla ik je bek dicht!

Leidster A:

Zeg dan maar dag tegen het zonlicht!

Leider A:

Dit kost je je haar, vrouw!

Leidster A:

Ja, neer met de DONAU! (*kreten van afschuw*)

Leidster A:

Is het te warm?

Leider A:

Warm? Hou op, genoeg!

Koor vrouwen:

Verlepte plantjes hebben water nodig!

Koor mannen:

We zijn al verdord, 't is overbodig!

Vrouwen:

Hebben jullie het koud?
Steek de brand in dat hout!
Hang je hemd bij het vuur,
het is droog in een uur!

(vrouwen lachend af)